

UZUN YAŞAMAK ELİMİZDE

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 07.09.2008 tarihli (48.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillillah ve sallallahu ve sellemle ala nebiyyillah.

Değerli kardeşler,

Hiç kimse bu âlemde fani olduğunu bir zaman için bulunup günün birinde buralardan gideceğini inkâr etmiş değildir. Hiçbir insana Allah ebedilik yazmadı. Ebedi olmak, Allah Teâlâ'nın kendisine mahsustur. Allah en çok sevdiği insanları ve başta Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizi de hiç sevmediği O'na en büyük isyanları yapan kullarını da bu âlemde tutmadı. Hepimizin bildiği bir gerçektir bu. Bu dünyada kalmak yoktur. Ama ne kadar fazla kalırsak o kadar iyi olur hissi her insanda vardır. Bazı Müslümanların zannetti gibi hani erken ölüp imanla hemen ahirete gitmiş olmak, İslami bir talep değildir. Keşke üç sene önce ölmüş olsaydım, hazır hacdan gelmişim, gibi bir ifade İslami değildir. Mümkün olduğu kadar Allah'tan uzun ömür istemektir doğru olan. Sadece büyük fitnelere maruz kalmış, imanının artık korunamayacak kadar tehlikeye girdiğini zannedenler ve buna iyice inananlar beni fitneye düşürmeden ruhumu al ya Rabbi diye dua edebilirler. Hazreti Ömer bir defasında hac yaparken Mina'da bu şekilde dua etmiş. Allah'ım, demiş artık ihtiyarladım, bu insanlar da çoğaldı. Onlar da benden bıktı beni al ya Rabbi, demiş. Bu duasından iki ay sonra da vefat etmiş.

Her halükarda Müslüman olarak bizim hedefimiz ölüp gidip kurtulmak değildir. Kalıp iş yapmaktır. Daha çok kalıp daha çok iş yapmaktır. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem tavsiyesi bu şekildedir. Ashabına bir nefes fazla yaşamayı tavsiye etmiş. Çünkü bir nefes suphanallah demeye vesile olsa bir suphanallah demekle cennette kat edilen mesafe bu kâinatın tamamından fazladır. Üç gün önce ölüp kurtulmak değil, üç saniye fazla kalıp Allah'ın adını bir kere fazla anmaktır taktiğimiz, siyasetimiz. Bunun için Allah'tan uzun ömür istemek ve o ömrü O'nun yolunda kullanmaya çalışmak mü'min siyasetidir. Peki, ömür uzar mı? Uzar. Ömür uzar. Peki, hani bir saniye gecikmezdi ölmek veya bir saniye önce olmazdı. Evet, o da olmaz. Allah bir kulunun hangi günün hangi dakikasının hangi saniyesinde öleceğini biliyor. Onu da yazdığı yerde yazdı. Ama Allah biliyor ki o kul Ramazan gününde bile, iftar saatinde, sahurda bile ya Rabbi bana ömür ver, bu ömrü rızan için kullanayım demeyeceğini bildiği için Allah filan gün filan saatte öleceğini yazdı. Onun için meleklerini görev verirken Allah uzun ömür isterse uzun ömrün gereklerini yaparsa şu gün yapmazsa şu gün alın ruhunu diye talimat veriyor. Ömür yine değişmiyor. Mü'minin uzun yaşama anlayışı ömrü uzun hale getiriyor veya olduğu gibi bırakıyor. Allah'ın kaderinden kimse bir şey değiştiremez. Ama Allah değiştirir. "يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ مَا يَشَاءُ أَمَّ الْكُتَابِ" Tamam, kaderin yazıldığı her şey Allah'ın elinde. Kitabında, levh-i mahfuzda. Ama Allah dilediğini yazar dilediğini siler diyor Kur'an. Kur'an böyle diyor. Biz, Rabbimizden bir insanın yaşayacağı kadar en uzun ömre sahip olmayı isteriz, bir. Uzun ömürlü olmayı gerektirecek veya onun için bize yardımcı olacak tavsiyeleri de yerine getiririz.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Buhari ve Müslim'in ve diğer hadis kitaplarının rivayet ettiği, yani kesinlikle Resûlullah'a ait olduğu bilinen bir hadisi şerifte buyuruyor ki kim rızkının çoğalmasını ve ömrünün uzamasını istiyorsa sılayı rahim yapsın buyuruyor. Demek ki nasıl işte vitamin kullandığın zaman daha çok yaşayacağını, daha dinç olacağını zannediyorsun. Aslında peygamber sallallahu aleyhi ve sellem annenin elini öptüğün zaman babanın duasını aldığı zaman dedenden dua aldığı zaman daha uzun yaşayacağını söylüyor. Kesinlikle anne duasıyla yaşayan, baba duasıyla yaşayan, teyze duası, hala duası alan daha çok yaşar. Daha çok yaşar. Çok fazla yaşar. Anne duası almayansa kötürüm ve ebter bir hayat yaşamaya mahkûmdur. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kendi kafasından, heva ve arzusundan tek bir kelime konuşmamıştır. Allah'ın

söylettiğini söylemiştir sadece. O da ne diyor? Çok rızık isteyen, ömrünün uzamasını isteyen ne yapsın? Sılayı rahim yapsın. Demek ki ömre katkısı olan bir ibadettir, Allah'ın emridir. Bunun için kardeşler, her şeyden önce uzun yaşamak hedefimizdir. Uzun yaşamak isteriz. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimize en iyi insan kimdir sorulduğunda çok yaşayıp iyi işler yapandır buyuruyor. Çok yaşayıp iyi işler yapandır. İyi, kaliteli olmak, güzel olmak uzun yaşamaktan geçiyor. Aleyhisselatu vesselam efendimizin sağlığında, sıhhatinde yine sahih bir hadisi şerifi konuşuyoruz: İki sahabi birer yıl arayla ölüyorlar. Birisi Uhud'da şehid düşerek ölüyor, öbürü de ondan bir sene sonra yatağında ölüyor. Başka bir sahabi bir gece rüyasında bu bir yıl arayla ölen iki sahabiyi görüyor. Rüya âleminde bakıyor ki ikisi de cennetlerde ama bir yıl sonra ölen, yatağında ölen, şehit olarak, Uhud'da şehit olarak ölen daha iyi makamlarda cennette. Allah Allah diyor. Şehitten daha öne nasıl geçer bu? Tamam, cennete girmiş ama cennette şehidin önüne geçmek ne hakla, diye düşünüyor. Hemen sabah geliyor ya Resûlullah diyor. Bir rüya gördüm, rüyama inanamıyorum. Ayet var şehitlerle ilgili. Bu kadar siz müjdeler verdiniz şehidin faziletiyle ilgili, filan zat var ya şehit olmuştu, onu gördüm rüyamda. Bir de geçenlerde ölen ondan bir sene sonra yatağında ölen bir kardeşimiz vardı onu gördüm. O yatağında ölenin daha iyi makamlarda, cennette daha üstlerde olduğunu gördüm, anlayamadım, bunu diyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: neresine şaştın bunun, diyor. Tamam, şehit oldu o ama ondan bir sene sonra gelen bir yıl fazla amel yapmadı mı? Ramazan tutmadı mı diyor? Demek ki mü'min bu fani âlemde bir saat fazla kalsa iyi bir hesap açtırmış birisi olduğu için mü'min olarak yaşadığı için, Allah'ın dinini aziz etmek gayretiyle yaşadığı için, secde etmek hedefiyle yaşadığı için bir saat fazla kalan daha fazla kardadır. Bir satır fazla Kur'an okumayacak mı? Bir sabah namazına daha fazla kalkmayacak mı? Bir kere suphanallah diyecek kadar fazla kalmış olsa bir suphanallah'ın bir kere suphanallah demenin cennette kazandırdığı fark, fark, cennete giriş değil. Cennette de çünkü mesafe var. Bir fark bir mü'minin öbür mü'minden bir puan farkı olduğu zaman cennette ne kadardır diye sorulmuş da buyurmuş ki: Sizin buradan en ötedeki yıldızı gördüğünüz zaman gece ne kadarsa bir suphanallah'ın oluşturduğu fark, o kadar cennette.

Uzun yaşamak, daha fazla sabah namazına kalkmak, daha fazla suphanallah demek daha fazla Allah'ı tevhid etmek, daha fazla, bir satır Kur'an okumak mümkünse, bu dünyada biz, iki bin sene kalmak isteriz. Kâfirler gibi, Yahudiler gibi değil. Kur'an'ı Kerim, Yahudi'deki yaşamak hırsından bahsederken, onlardan bir tanesi, her hangi bir Yahudi her hangi bir Yahudi bin yıl yaşasa doymaz Allah buyuruyor. İki şeyden dolayı. Çünkü Yahudi'nin kursağından bütün kâinat pompalansa doymaz gene. Aç, obur bir ırktır. Dolayısıyla o dünyayı yiyip bitirmeden ölmek istemez. İkincisi; gidecek yeri yok. Peygamber katili bir nesil. Yeryüzünde Allah'ın adını kullanarak zulmetmiş, despot bir halk. Nereye gidecek? Cehennem onu bekliyor. Onun için onlar bin yıl yaşasalar doymazlar, buyuruyor. Mü'min öyle değildir. Rabbine kavuşmak ister ama bir kere fazla suphanallah diyerek kavuşmak ister. Onun için hani ölümü özledi filan diye nakledilen menkıbeler işte filan şeyh dedi ki ölüm nerde filan bu tip anlatılan menkıbeler, ayetlere, hadislere aykırıdır. Ashabı kiramın taktiğine aykırıdır. Ashabı kiramdan ölüm döşeğine düşüp de ağlayanlar olmuş. Ağlayanlar olmuş, çocukları ve yakınları sana yakıştıramıyoruz demişler, Abdullah ibni Mesud gibi bir sahabiye mesela. Ne ağlıyorsun sen! Resûlullah'la arkadaş değil miydin? Ya ne anladınız diyor. Benim derdim bu sizin dünyanızı terk ettiğim değil, siz Kur'an okuyacaksınız, ben okuyamayacağım artık, ona ağlıyorum, diyor. Haset başka şey üzerinden. Yani bu dünyada kalmak isteriz, Allah'ın kitabından bir satır fazla okumuş olmak için. Nasip olur da cihad çıkarsa belki cihada gideriz diye hazırlıklı olmak için. Bir mü'mine fazla yardım etmiş olmak için. Yeryüzünden çekip gidip kurtulmak mü'min taktiği değildir. Kalıp Allah için bir şeyler

yapmaktır orijinal, gerçek, samimi mü'min taktiği. Hedefimiz budur bizim. Uzun kalmak isteriz. Allah'tan uzun ömürler isteriz.

Yalnız kardeşler,

Uzun ömür isteyip de onun içini dolduramadıktan sonra hiçbir anlamı yok. Sabah namazı kaçırıcaksan keşke dün ölseydin. Eğer Kur'an'ı okumayacaksan keşke geçen sene ölseydin. Mü'min olmanın hakkını vermedikten sonra yüz yıl yaşasan ne olur beş yıl yaşasan ne olur. Hedef, imanımızla şu hayatın içini doldurmaktır. Sadece ve sadece sayıldığında bizim mahalledeki mü'minler, mü'minlerin sayısı bir kişi fazla görünsün diye bile yaşamaya değer. Ben, ölürsem bizim apartmanda sabah namazına camiye gidenlerin sayısı alacak, bari kalayım diye düşünsek, onun için bile değer. Kalabalık bile İslam'ın lehineyse ki öyledir, onun için de değer. Bu bir. İki; demek ki uzun yaşamayı istiyoruz. İki; uzun yaşamak rakamla ölçülür bir şey değildir kardeşler. Önemli olan yüz sene yaşamak değil, içini doldurup yılları geçirmektir. İçini doldurmadıktan sonra rakamın uzunluğunun bir değeri yoktur. On dönüm bir tarladan iki yüz kilo fasulye elde ediyorsun, beş dönümlü bir tarladan üç yüz kilo fasulye elde ediyorsun. Birinin on dönüm olması ne değer kazandırıyor ki? Senin derdin tarladan fasulye elde etmekse o fasulyeyi bir dönümden elde ediyorsan o bir dönüm, çorak olan yüz dönümden saha değerli. Ömür de böyle. Ömrümüzü yıllarla saymıyoruz biz. İntacımızla, üretimimizle sayıyoruz. Ne ürettik bu ömürden. Ne elde ettik? Hasenat defterimizde ne yazıyor? Önemli olan budur.

Bir kadın düşününüz, altmış yaşında. Kaç tane çocuğun var kaç tane çocuk yaptın? İki. Kaç torun gördün, kaç toruna elif cüzü okutma zevki ve lezzeti yaşadın sen? On torun. İki çocuktan on tane de zor olur. İki çarpı iki kaç eder? Bilemedin sekiz tanedir hakkın senin. Altmış senede iki çocuk doğurdun. Öbür kadın kaç yaşındasın? Altmış yaşında? Kaç çocuk doğurdun? Sekiz çocuk. Kaç torun gördün, kaçına elif cüzü okuttun? Altmış torun gördüm. Helal sana helal! Sen kırk sene de yaşasan hayatı doldurmuşsun. Allah'ın seni yaratış maksadını doldurmuşsun. Öbürünün düğününde yapılan masrafa yazık. Biriktirdiğin nişan malzemesi otobüsle taşınmıştı iki çocuk doğurmak için. Yazık günah o biriktirdiğin dantellere! Hayat ,alim olmuşsun, yetmiş sene yaşamışsın, kaç mü'mine namaz öğrettin? Seksen beş yaşında Allah rahmet etsin öldü. Öbürü kırk yaşında öldü yüzlerce insan onun elinden namaz öğrenmiş. İlminin hakkını vermiş. Bedelini ödemiş. Önemli olan yıllarla saymak değildir. Giderken götürdüğün malzemeyi saymak lazımdır. Kaç mü'min senden sonra Allah rahmet eylesin gitti boşluğunu dolduramıyor diyor. Kaç mü'min senin için şehadet ediyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve selem Efendimiz buyuruyor ki: bir mü'min öldüğü zaman sadece dört tane mü'min, dört tane mü'min ama adil, Allah'tan korkan dört tane mü'min gitti bu kardeşimiz mü'minler eskilde diyecek kadar hüsnü şehadette bulunursa Allah, o şehadeti öyle kabul eder, buyuruyor. Var mı dört tane mü'min sen gidince peşinden samimi bir şekilde ağlayacak. Matem töreninde ağlamayı ağlama demiyoruz biz. O ağlama değil. Herkesin ağladığı yerde kaval çalacak hali yok. O da ağladı numarası yapacak elbette. Ne, ne götürüyoruz? Hayatı ne ile doldurduk? Kaç çocuk doğurdun? Kaç çocuk büyüttün? Hani vakıflara üyesin? Ne hizmetlerde bulundun? Kaç tane dul kadına hizmetin oldu? Kaç yetim saçı okşadın? Hayat budur. Bu doluluğu sağladıktan sonra kırk yaşı yüz yaşından değerli. Ama eğer biz böyle doluluk sağlayamazsak, Allah'a yarayacak, Allah'ın kullarına yarayacak bir iş yapmadan bu dünyadan gidersek yüz yaşında ölsem ne olur? İki yüz yaşında ölsem ne olur? Önemli olan içini doldurduğumuz bir zaman yaşamaktır. Eğer ben, ben öldüğüm zaman Salih bir çocuk bıraktığım için ben mezarda olduğum halde hala melekler benim defterimi yazıyorlarsa, ben bir vakfa daire bağışladım da o vakıfta insanlar gelip hala Kur'an okuyorlar ve her onlar Kur'an okudukça

melekler benim defterimi canlı tutuyorlarsa, bir köy çeşmesini yaptığım için inekler oradan ben öldükten otuz sene sonra bile su içiyorlarsa ve bu benim defterime geliyorsa, kim öldü kim? Ölüm mü bu? Buna ölüm denir mi? Bu ne biçim ölümdür ki ben mezarda çürüdüm hala melekler görevde benim hasenatımı yazıyorlar. Buna ölüm diyemeyiz. İftira ölüm bu. Böyle ölüm olmaz! Ben yaşıyorum, kurduğum vakıf yaşıyor. Yaptırdığım camim yaşıyor. Melekler yazıyorlar. Ben üstelik hastane derdi olmayan, sıkıntısı olmayan bir yerdeyimdir. Sadece sura üfürülmesini ve Rabb'imın huzuruna çıkacağım günü bekliyorum. Kim öldü biliyor musunuz? Yüz yaşında da olsa yüz elli yaşında da olsa sabah namazına gidecek çocuk bırakamayan öldü, Allah ona merhamet etsin zor hali var onun. Kendisinden sonra bastırıldığı Mushaf bütün mescitlerde Ramazan'da okunuyorsa bir Müslüman, o nasıl ölür, nasıl ölür!? Bıraktığı hayrı, hasenatı hala devam edene öldü denir mi? Diriler düşünsün ne yapacaklarını. O diri zannedilenler ölü gibi yürüyorlar, o Allah'ın cennetlerinde yüzüyor. Demek ki ölüm yaş, ömür, senelerle sayılmamalı. Yani takvimi kazara iki yüz gün yapsalardı biz şimdi elli yıl fazla mı yaşamış olacaktık. Üç yüz altmış beş güne bir yıl, dediler, ona göre altmış yetmiş yıl dedik. Yüz güne bir yıl deselerdi ona göre altı yüz yaşında olacaktık demek ki. Ne rakamın ne değeri var ki?

Ben hayata ne kattım? Mü'minler benim hakkımda ne düşünüyor, melekler benim hakkımda ne düşünüyor, önemli olan budur. Bunu yapamadıktan sonra hiçbir değeri yok.

Rakamlar bizi aldatmasın. Kardeşim, senin ceminde bir çuval para. Enflasyonlu para olduğu için bir çuvala bir buzdolabı alamıyorsun. El alem bir tane kâğıdın üzerine yüz yazıyor, buz dolabı alıyor, üstüne de fazlasını alıyor üstelik. Yani enflasyonlu bir hayat, altmış yetmiş ama ekonomik değeri yok, ibadet değeri yok! Sosyal değeri yok! Altmış yaşına gelmişsin, hala sen bir camiye bir musluk takmamışsın. Hala senin çocuğunun senden sonra istiğfar edeceğine dair bir işaret yok, bir yatırımın yok. Allah katında yok. Sadece daireler, daireler, dükkânlar biriktirmişsin. Seni neredeyse çocukların zehirli iğne ile öldürecekler daireler onlara kalsın önceden diye. Altmış yaşında olsan ne olacak, altı yüz yaşında olsan ne olacak? Hayatın anlamı, yıllarla ölçülmemeli. Değeriyle ölçülmeli. Enflasyona kurban gittikten sonra paranın büyük olmasının ne değeri var? Bir çuval parayla bir dolap alamıyorsan o paranın çokluğunun bir değeri yok. Kıymetsiz çünkü. Üç yüz altmış beş günde Allah için yaptığın ve yarın Rabb'inin senin önüne koyacağı, bunlar senindi diyeceği hasenat sayını bilmedikten sonra aslında böyle bir şeyin de olmadıktan sonra yıllara hiç aldanmamak lazım. Yıllar bizim aldatıyor. Elli, altmış hiçbir şey değil. Elli saniyeyle Allah cennete koyuyor. Elli dakika yaşamamış insanlar oldu. Geldiler, sen ne istiyorsun Muhammed diye sordu adam. İman istiyorum, dedi. Nasıl sana iman ediliyor, dedi. La ilahe ilallah Muhammed'ur-Resûlullah diyeceksin, dedi. Bunu dersem seninle cennete girer miyim, dedi. Girersin, dedi. Öncesi Yahudi ve çoban birisi olduğu halde, peki nasıl diyeceğimi söyle, dedi. Söyledi Efendimiz sallallahu aleyhi ve selem. La ilahe illallah Muhammed'ur-Resûlullah dedi, diğer Yahudiler de bu adam Muhammed'e sırrımızı veriyor bizim diye zannettiler, uzaktan okla öldürdüler onu. Bir dakika geçmemiş iman ettikten sonra. Efendimiz sallallahu aleyhi ve selem cenazesinin başına dikildi, cenazesini kılarken, mübarek yüzünü cenazeye doğru çevirmedi. Ashabı kiram merak ettiler, ya Resûlullah bu değişik bir cenaze oldu. Buyurdu ki: yeryüzünde o kadar melekler bunu karşılamak için indiler ki hurileri geldiler ki beni görüp utanmasın diye bakmadım ona dedi. Aile ortamına cennetteki hurili aile ortamına henüz mezara konmadan girmiş, elli saniye Allah'a ibadet etmemiş. Sen altmış yaşına geldin, paran olduğu halde hala hacci işinden gücünden vaktinden bulup da hacca gidememişsin. Sakatlanacağın, topal olacağın, şekerli, astımlı olacağın günleri bekliyorsun hacca gitmek için. O, elli saniyede Allah'ı kazandı. Cennetini kazandı, peygamberi şehadet etti cennetine girdiğine.

Mesele demek ki bir samimiyetle, bir kere aşkla la ilahe illallah demek meselesidir. Bunu dedikten sonra elli yıl yaşasan ne olur? Bunun hakkını verdikten sonra hiç yaşamasan ne olur? İşte hiç yaşamayan! Elli dakika geçmeden, elli saniye geçmeden Allah'ı ve hurileri bulan birisi oldu. Bunun için kardeşler, yıllara kimse aldanmasın. Otuzu, kırkı, ellisi yok. Saniye bile Allah'ı kazandırır. Yüz sene ile de cehennemi boylayabilir insan. Ama her halükarda biz uzun yaşamak isteriz. Neden? Belki Allah'ın dinine hizmet edeceğim bir iş olur. Belki bir vakıfta bir görev olur onu yaparım. Belki bir cami süpürürüm yarın diye. İbni Mesud gibi Allah ondan razı olsun, siz Kur'an okuyamayacağım yerlere gidiyorum. Hasret başka bir şey olmalı. Bu, bizim ana siyasetimiz. Ana taktiğimiz ve genel anlayışımızdır. Çok yaşayıp Allah'a çok kulluk edeceğiz. Daha fazla secde edeceğiz. Bir kere fazla suphanallah diyeceğiz ki Allah bize daha çok ecirler versin, daha çok sevaplar versin diye.

Kardeşler,

Peygamber Efendimizin aleyhisselatu vesselam açık seçik hadisi şerifi var: üç şey bir insanın ömrünün uzamasına neden olur. Bu uzama isterse yıllarla olsun isterse bereketle olsun isterse hüsnü hatimeyle vesaire gibi neyle olursa olsun Resûlullah sallallahu aleyhi ve selem üç şeyi yapan ömrü uzar, buyuruyor. İnandık, teslim olduk, asla itirazımız yok. Böyledir! Böyle dediyse böyledir! Elli sene yüz sene fazla yaşar mı? Yaşar. Nereden duydu bunu Resûlullah sallallahu aleyhi ve selem? Tahminen mi söyledi? Matematik kitabından mı gördü? Okuma-yazma bilmeyen bir peygamber, kitap okumamış, kültürü olmayan, konferans dinlememiş birisi nereden bilecekti bunu? Sadece tek kaynağı vardı, Cebrail'in kulağına fısıldadıklarını söylüyordu. Cebrail de Allah'tan aldığını söylüyordu. Bir; sılayı rahim ömür uzatır. Elliye altmış yapar, yetmiş yapar. İki; güzel ahlaklı insan çok yaşar. Üç; komşusuyla iyi geçinen çok yaşar. Hikmeti ilahi arkadaşlar. Bakınız, hac yapan çok yaşar demiyor. Hafız olan çok yaşar demiyor. Komşusuyla iyi geçinen çok yaşar, buyuruyor. Hatta ve hatta hadisi şerifte buyuruyor ki: komşuluğunun iyi olması, güzel ahlakın güzel olması, şehirlerin de mutluluğunun kaynağıdır, diyor. Suphanallah! İnsanın ömrünün uzattığı gibi, şehir hayatındaki mutluluğu ve rahatı da uzatıyor. Bunun için üç şey uzun ömrün yatırımımızdır. Sılayı rahim, güzel ahlak ve komşuluk ilişkileri. Sılayı rahimden ağustos ayında minibüse dolup çorumdaki teyzenin marullarını iflas ettirmek, çekirge sürüsü gibi basmak değildir diye vurgulamıştık. O sılayı rahim değildir. Sılayı rahim, yakınlık derecesine göre onun gönlünü almaktır. Annense babansa kapısında paspas olarak işini gücünü bırakarak onların ayağını öperek, ellerini öperek duasını almaktır sılayı rahim. Dedense ninense bir benzerini yaparak sılayı rahim yapabilirsin. Yani anneye babaya yakın, teyzeyse, halaysa, amcaysa, dayıysa bu tip ikinci dereceden yakın akrabaysa, hastalığında gidip yardım ederek, ziyaret ederek değil. Hasta ziyareti başka türlü bir ibadettir. Sılayı rahimle, hastayı ziyaret etmek aynı değil. Adamın hastaneye gidecek takati yok, çocukları yanında değil, nasılsın diye telefon etmenin ne değeri var? Telefonun bile sıkıntı senin o adama. İş yerinden üç gün izin alıp onu hastaneye götürürsen sılayı rahimdir bu. Sılayı rahim, yakın akrabanın ihtiyacını gidermektir. Bu ihtiyacı moralse moralini gidereceksin, paraysa parasını gidereceksin. Dua istiyorsa dua edeceksin. Seni bir göreyim oğlum, diyorsa gideceksin, göreceksin. Bakacak sana, tamam gidebilir miyim, diyeceksin, git diyecek, geleceksin. Sılayı rahim budur. Minibüse dolup köyüne gider, tatile giderken Antalya'ya ona da bir uğramış olmak. Buna işgaliye denir. Yani başka işgal gücüne giderken aradaki petrol kaynaklarına da bir uğramışsın sen. Öyle bedava değil. Onun adı sılayı rahim değil, ziyaret. Ziyaret basit kültürdür. O da sevaptır ayrı bir konu.

Sılayı rahimin asıl İslam'daki karşılığına dikkat ederek, vurgulayarak söylüyorum, sılayı rahim on yıldır hayatta, yirmi yıldır otuz yıldır onu Allah bilir ne kadardır. Ama hayattır. Sılayı rahim hayattır. Ömrü uzatır, ömre bereket katar. Doğduğunu, öldüğünü anlarsın. Evinde huzur bulursun. İki; güzel

ahlak. Güzel ahlak ne demek? Mütebessim olmak demektir. Mahkeme duvarı gibi yüzün olmayacak. İyilik yapacaksın ve kimseye zarar vermeyeceksin. Güzel ahlak bu. Güler yüz bir. Mütebessim mü'min olacaksın. "Selamun aleyküm" diyene "ve aleyküm selam diyeceksin. "Aleyküm selam!" değil. Niye selam verdin, der gibi "aleyküm selam" diyorsun. Öyle değil. Mütebessim olacaksın. Seni görünce morali düzelecek onun, bir. İki; iyilik yapacaksın. Kimseye zararı olmayan, ahlaklı biri değildir. Ağrı dağının da kimseye zararı yok. Bin senedir duruyor öyle. Zarar vermemek insanlık değildir kardeşler. Hep misal veriyorum. Kız istemeye gelince bir genç için melek gibidir, kimseye zararı yok diyorlar. Hayvan o. Tavşan gibi bir şey. Çelik kafese konunca kimseye zararı yok. Hayvandan damat adayı olur mu? Ne demek kimseye zararı yok. İçki içmiyormuş. Maşallah be. İçki içmemek bir insanlık. Ne içki zaten insan içmez ki. Hafız mı? Sabah namazını kılıyor mu? Teheccüde mi kalkmış? Annesinin babasının ayağında paspas olmuş mu? Cihad eder mi? Gayreti var mı? Arkadaşlarına iyilik yapar mı? Bunları söyle bir görelim. Zararı yokmuş. O zaman ağrı dağı en iyi damat adayı. Kimseye zararı yok, duruyor durduğu yerde. Değil, değil! Bu güzel ahlak değil.

Güzel ahlak, mü'minlere, hatta insanlara iyilik yapmaktır. İyiliğinle meşhur olmaktır. İhtiyarın elinden tutmak, küçüğe yardım etmektir. Neyse iyilik. Ve kimseye zarar vermemektir. Bu üç şeyi yapan uzun yaşar. Uzun yaşar. Üçüncüsü; komşuluk. Komşuluğun hakkı verilecek. Nasıl bir insan kendisi uyurken kimsenin gürültü yapmasını istemiyor. Oturduğu apartmanda da bir uyuyan vardır diye parmak ucuna basarak merdivenlerden inecek. Komşuluk, sadece evde değildir. İş yerinde de komşuyuz. Şimdi burada otururken hepimiz komşuyuz. Bir saatliğine komşuyuz. Bu komşuluğun hukukunu hiç dinlediniz mi Peygamber aleyhisselamdan. Sarımsak yiyen gelip saflarımıza oturmasın, diyor. Halbuki aynı peygamber ne diyor biliyor musunuz aleyhisselatu vesselam. Sarımsak ölüm hariç her hastalığın şifasıdır diyor. Öbür taraftan da bunu yiyen mescide gelip oturmasın. Komşuya zarar veriyorsun. Bir namaz kılacak kadar da olsa komşuyuz. Otobüste komşuyuz. Parkta oturuyorsak komşuyuz. Dolayısıyla iki yüz kişinin üç yüz kişinin oturup böyle ders dinlediği yerde en önde oturuyorsan zırt pırt ayağa kalkıp inmeyeceksin. Eğer bir toplantıda telefonun çaldıysa bir ikinci namazında telefonun çaldıysa namazdan çıkarken hani millet hacca gidiyorum arkadaşlar hakkınızı helal edin diye şov yapıyorlar ya en az o hacı adayı gibi, şovmen gibi ayağa kalkacaksa Müslümanlar, hepimizden tek tek helallik rica ediyorum, Allah için beni affedin, telefonum çaldı kusura bakamayın, demelisin. Hatta ve hatta namazda telefonun çaldıysa boz namazını. Çünkü ciddi bir komşu zayıfatı yapıyorsun. Gitti o namaz. O telefonun senin namazda çaldı ya o namazın sevabını nasıl bölüştüreceksin o camideki insanlara kıyamet günü. Zaten pamuk teliyle millet namazda duruyor. Senin telefonunla adam okuduğu sureyi de unuttu. Kaçınıcı rekâta olduğunu da unuttu. Ben hafız insanı. Kırk seneden fazladır hafızım. Okuduğum zammı surenin neresindeydim şaşıyorum bir telefon çalınca. Komşuluk sadece apartman komşuluğu değildir. Merada da komşuluğumuz var. Konferans dinlerken de komşuyuz. Bir saatlik komşu, beş aylık komşu, bir senelik komşu oluruz. İşte bu komşuluğu bu şartlarda, bu standartlarda yerine getiren uzun yaşar. Bu standartları yakalayamayan yüz sene kalır dünyada, yaşayıp yaşamadığını anlamaz. Bir şey bırakmadan gider. O Ağrı Dağı gibi durur orda. Yüz sene kalmış, doğurduklarından Allah'a sığınır. Emzirdiğinden nefret eder. Neden? Çok kalıyor, çok yaşamıyor o aslında. O, doktorlara kobay malzemesi olarak yaşıyor. Kendi de bıkmış hayattan. Her esen yeli aleyhinde bir fırtına zannediyor. Hayattan zevk almak bir saat yaşayıp mutlu olmak ancak Allah verirse elde edebileceğim bir şeydir. Onu da kime veriyor? İşte bu acil bu acil tedbirleri alan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem tavsiyelerine uyan mü'minlere veriyor. Aksi takdirde çok kalabiliriz, uzun yıllar geçirebiliriz. Köhne bir hayat, berbat bir hayat uzun olsa ne olur kısa olsa ne olur. Bir saatle elde edileni bir yılda elde etmek kar mıdır? Başkası bir saatte

o kazancı elde etmiş, sen beş senedir uğraşıyorsun. Kar zarar dünyasındayız. Bunun için kardeşler, şu üç şey Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin üç tavsiyesi, ömrü uzatmaya yönelik olan üç şey; sılayı rahim. Ama teyze ziyareti sılayı rahim değildir. Asla bayramda anneni ziyaret etmek sılayı rahim değildir. Müslüman, bayramdan bayrama, kandil gecelerinde annesini babasını ziyaret ederek Allah'ın rızasını kazanamaz. Bayramdan bayrama ziyaret, hacı arkadaşına olur. Komşulara olur. Bayram ziyareti onlar içindir. Şimdi bir adet daha çıktı, mezardakilere de gidiyorlar bayramda. Toprağın altında bayram mı var nereye gidiyorlar anlamış değilim. Gidiyorlar işte.

Her halükarda ömrümüzün uzaması sılayı rahime bağlıdır. Bu uzamaktan ne kastettiğimizi biz de bilmiyoruz. Ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem çok yaşarsınız buyuruyor. Teslim olduk peki ya Resûlullah dedik. Bu çokluk, yıllar mıdır? Bereketle midir? Huzurla mıdır? Onu Allah bilir. Önemli olan ben işimi görüp gitmemdir. Ha bunu almış senede görmüşüm ha altı ayda görmüşüm. Ben eğer şu fani âlemde benden sonra gelecek çocuklarımın yatırımını daha sağlıklımda gördüysem kırk yaşında olsam yeter bana bu dünyada. Görmediysem bunu iki yüz yaşında olsam ne olacak? Basit bir şey değil bu arkadaşlar. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: bir mü'min kulunu Allah cennete koyduktan sonra şurası senin, şurası senin, şurası senin, şurası senin, diye kuluna tanıtacak. Kulu diyecek ki: ya Rabb'i ben böyle işler yapmış birisi değildim. İmanım kaldı mı kalmadı mı o kadar sadece bir endişem vardı. Bunları nasıl sen bana verdin? Allah Teâlâ buyuracak ki: senden sonra oğlun teheccütte sana istiğfar ediyordu bunlar oradan geldi. Bak, adam yaşamış. Kim bilir kaç sene yaşamış. Oğlu da torununa öğretti. O da aynı şeyi yaptıysa üç ömür yaşamış. O torununa intikal ettiyse dört ömür yaşamış. Önemli olan Allah'ın rızasını kazanmak. Huzur bulmaktır. Bu huzuru bulanlar şehadet şerbetini içtikleri zaman hiç sıkıntı çekmediler. Resûlullah sallallahu aleyhi ve selimin yanında pervane gibi döndüler. Ölüm geldiği zaman da zaten randevuları varmış gibi çekip gittiler. Demek ki sılayı rahim, ömür uzatır. Güzel ahlak ömür uzatır. Güzel ahlak, ot gibi olmak, ispanak gibi büyümek değildir. Çiçek açmaktır. Gül gibi kokmaktır. Fazladan iş yapmaktır. Çok Kur'an okumaktır. Çok hayır yapmaktır. Teyzene, onun oğlundan daha fazla hizmet etmektir. Halana, oğlundan daha fazla tebessüm etmektir. Dayına, oğlundan daha fazla moral verebilmektir. Güzel ahlak budur. Oturduğun yerde çakılı kalmak, ahlak değildir. Ve iyi komşuluk ama komşuluk camide, apartmanda, iş yerinde, otobüs yolcuğunda, nerde ikinci bir insanla berabersek beş dakika komşuyuz. O komşuluğun hakkını vereceğiz ve böylece Allah Teala'nın rızasını kazanacağız. Allah, yaşadığımızı bereket verecek ve biz bu alemde göçsek gitsek bile adımızı, şanımızı bırakacak Allah. Nice yirmi torun sahibi insanlar, sülale ağlar mağlar öldüğünden üç sene sonra nereye gömüldüğünü de bilen olmadı. Var mı Ulubatlı'yı unutan. Var mı Akşemseddin'i unutan. Niye unutulmadılar? Niye Seyid Çavuş unutulmadı? Köyünün değirmencisi nasıl bir milletin hatırasında analar babalar kadar canlı kaldı. İş yaptı çünkü. Güzel iz bıraktı, Allah da onun adını kıyamete kadar ebedileştirdi. Hepimiz bundan kendimize ders çıkartacağız.

Kardeşler,

Dersi tekrar özetliyorum: Mü'min olarak çekip gidip bu bataklıktan kurtulma taktiği yoktur bizde. Kalıp bataklığı kurutmak isteriz. Bir kere fazla suphanallah demek için kırk şişe serum içmeye razı oluruz. Acımızdan dolayı intihar etmeyiz. Ve Rabbimizin rızasını kazanmaya çalışırız.

Aişe annemiz bir Resûlullah sallallahu aleyhi ve selame demiş ki: Ya Resûlullah! Bizim mahallede bir kadın vardı ya, çok acı çekiyordu hastaydı, öldü. Kadınlar dediler ki onun töreninde ne mutlu kadın kurtuldu. Hani diyoruz ya biz, öldü kurtuldu. Buyurmuş ki: yazık sana be! Ne biçim

konuşuyorsun, Allah'ın affettiği kurtulur, ölen değil, buyurmuş. Demek ki bir saniye bir saniyedir. Hedefimiz bizim budur. Ama Allah da on yıl avans istiyorum diyene cennetten koparıp on yıl dünyada vermiyor. Öyle değil. Şartlarını getiren, formu tam dolduran ve standartlara uyana Allah fazla ömür veriyor. Bu ömrü bereket olarak mı veriyor, O'nun dileyeceği iş. Benim cennet hedefim olsun, ben gittikten sonra mü'minler beni hayırla ansın. Hasenat defterim açık olsun. Kurduğum vakıflarım devam etsin, on sene yaşayıp gideyim. Yılları ne yapacağım ben? Allah, rızası için kullanacağımız uzun ve bereketli ömürler hepimize lütfetsin.